

Nr 58.

Ankom till riksdagens kansli den 12 april 1932 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående vissa understöd från den allmänna arvsfonden tillfallna kvarlåtenskapen efter Erik Magnus Edvard Svedbom.

(3:e avd.)

I en till riksdagen avlåten, den 12 februari 1932 dagtecknad proposition, nr 130, vilken hänvisats till statsutskottets förberedande behandling, har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att av den allmänna arvsfonden tillfallna kvarlåtenskapen efter Erik Magnus Edvard Svedbom må, utöver vad 1931 års riksdag medgivit, avstås åt Johanna Adolphina Wimmercranz ett belopp av 1,350 kronor och åt Sylvia Justina Bergquist ett belopp av 900 kronor.

Beträffande utredningen i ämnet får utskottet hänvisa till åberopade statsrådsprotokollet.

Efter att hava erinrat om Kungl. Maj:ts proposition nr 200 till 1931 års riksdag angående avstående av viss del av allmänna arvsfondens rätt till danaarv efter Erik Magnus Edvard Svedbom jämte en i ämnet väckt motion samt detta ärendes behandling av riksdagen har departementschefen ifråga om den nu gjorda framställningen anfört följande:

»Såsom framgår av den lämnade redogörelsen, föreslogs i oförmälda proposition till fjolårets riksdag — i vad nu är ifråga — att vissa livräntor skulle ur kvarlåtenskapen efter Erik Svedbom tillerkännas Johanna Adolphina Wimmercranz och Sylvia Justina Bergquist. Dessa livräntor, som enligt Kungl. Maj:ts förslag skulle utgöra 100 kronor respektive 150 kronor i månaden, skulle bestridas från avkastningen av ett ur kvarlåtenskapen avsatt kapitalbelopp. Under tiden, intill dess avsättning skett och livräntorna alltså kunde börja att utgå, skulle Johanna Adolphina Wimmercranz och Sylvia Justina Bergquist äga att direkt ur kvarlåtenskapen tillgodonjuta understöd. Anledning att bestämma understödsbeloppen lägre än livräntorna förefanns knappast, och i propositionen föreslogs också de förra till samma storlek som de senare. När riksdagen sedermera, på grund av motion i ämnet, höjde livräntorna utöver vad Kungl. Maj:t föreslagit med 75 kronor för Johanna Adolphina Wimmer-

cranzen och 50 kronor för Sylvia Justina Bergquist, allt för månad räknat, företogs icke motsvarande höjning av understöden. Något skäl, som skulle motivera denna olikhet i livränte- och understödsbeloppen, anfördes emellertid icke, vare sig i motionen eller i riksdagsbeslutet. Vid sådant förhållande synes det mig, att en ökning av de månatliga understödsbeloppen, så att dessa bliva lika med de genom riksdagens beslut höjda livräntorna, bäst skulle överensstämma med den behandling, ifrågavarande understödsärendet i övrigt fått. Jag finner mig därför böra förorda de gjorda framställningarna i nämnda syfte. Johanna Adolphina Wimmercranzen och Sylvia Justina Bergquist synas mig alltså böra erhålla tillägg till de åt dem utbetalade understöden, den förra efter 75 kronor i månaden och den senare efter 50 kronor i månaden, varigenom understöden uppbringas till respektive 175 kronor och 200 kronor per månad. Då understöden, som numera upphört, utgått under tiden 1 april 1930—30 september 1931 eller under aderton månader, böra tilläggsunderstöden bestämmas till engångsbelopp av respektive 1,350 kronor och 900 kronor.»

Utskottet har icke velat motsätta sig Kungl. Maj:ts förslag och hemställer alltså,

att riksdagen må medgiva, att av den allmänna arvsfonden tillfallna kvarlåtenskapen efter Erik Magnus Edvard Svedbom må, utöver vad 1931 års riksdag medgivit, avstås åt Johanna Adolphina Wimmercranzen ett belopp av 1,350 kronor och åt Sylvia Justina Bergquist ett belopp av 900 kronor.

Stockholm den 12 april 1932.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Närvarande: se under utlåtandet nr 55.